Aniversarea recordului

Vineri s-au împlinit zece ani de cînd, pe Stadionul Republicii, Iolanda Balaș a reușit să treacă peste ștacheta ridicată la 1,75 m și să stabilească astfel primul ei record mondial. De atunci, din 14 iulie 1956, prodigioasa noastră atletă a reușit să urce mereu valoarea recordului lumii și, după o egalare și 12 corectări, să-l fixeze la cifra care figurează și astăzi în tabloul de onoare: 1,91 m. Este interesant să arătăm că ultimul dintre recordurile ei a fost realizat la 16 iulie (deci o nouă aniversare!) în anul 1961.

Neîntrecută din 1957 și pînă astăzi, în cele peste 100 de concursuri internaționale la care a luat parte, Iolanda Balaș a realizat astfel încă un „record" al lumii care, bineînțeles, n-are cum să fie... omologat, ca și faptul că ea a reușit să obțină 89 de rezultate de peste 1,80 m. Statistica acestor sărituri miraculoase se prezintă astfel: 1,91 m — o dată, 1,90 m—4, 1,88 m—3; 1,87 m—4; 1,86 m—4; 1,85 m—16; 1,84 m—9; 1,83 m—9; 1,82 m—2; 1,81 m—4; 1,80 m—33 de ori.

Reamintim, de asemenea, că Iolanda deține și recordurile mondiale neoficiale pe teren acoperit (1,86 m pe zgură și 1,83 m pe parchet) și „recordurile" a peste 50 de mari stadioane și săli din Europa, Asia, America de Sud și de Nord.

R. VIL.

MAGAZIN sportiv

Luptele — un sport cu tradiție în România

Jean Chirtop și... „nepoții" lui

Noaptea cuprinsese de mult blocurile din Balta Albă. Ultimele troleibuze veneau spre „cap". Nu era o oră de... interviu. Și totuși, într-unul din apartamentele blocului M 31 mai stăteam încă de vorbă cu fostul luptător Jean Chirtop. El ne-a povestit momente din viața sa si a altor precursori ai sportului luptelor din țara noastră care, în urmă cu 4—5 decenii, cucereau publicul din întreaga lume prin forța și îndeminarea lor. Se perindă nume de care cei virstnici își amintesc cu nostalgie: Mamut Pelivan, fost campion mondial la lupte libere, Mitică Dona, Petre Sonda, N. Șerbănescu, Gh. Preotescu, Constantin Popovici, Petre Dona, ș.a.

Din pleiada acestor inaintași ai luptelor a făcut parte și Jean Chirtop. In 1921, în „România sportivă" (Nr. 18) apărea pe prima pagină un articol intitulat „Chirtop" și însoțit de fotografia acestuia. Printre altele, în acest articol se arăta că Jean Chirtop „deține fără rezerve campionatul amatorilor de lupte și își va disputa, sintem siguri, intiietatea categoriei ori de cîte ori va fi organizată o concurență de acest fel".

Și Jean Chirtop și-a măsurat forțele cu cei mai buni luptători din lume, printre care și Ali Ben Abdu, campion al Africii, obținind victorii de răsunet. De numele lui Jean Chirtop își amintesc astăzi mulți antrenori: Ion Corneanu, Vascul Popovici, V. Constantinescu, I. Rat etc. Cu toții au pătruns tainele luptelor urmind indrumările lui „nea Jean".

Pe măsură ce sportul luptelor a început să aibă forme organizate în țara noastră, sportivii români s-au afirmat tot mai mult în competițiile internaționale oficiale. Astfel, la Olimpiada din 1936, Iosif Töjer a ocupat locul V, iar la Balcaniada din același an a cucerit medalia de aur. Un alt luptător român, Iosif Horvath, s-a clasat pe locul III la campionatele europene de la Roma (1937).

...Aceștia au fost „străbunicii" și „bunicii" luptătorilor de astăzi, marcind puternica tradiție pe care o are acest sport în țara noastră. Iar „nepoții" au purtat și poartă ștafeta cu vrednicie, cucerind lauri la cele mai mari competiții mondiale. Mai este nevoie să arătăm cu cită emoție a așteptat Jean Chirtop de la campionatele mondiale de la Toledo? Și n-a ținut... pumnii strînși degeaba: echipa României s-a clasat pe un loc fruntaș — locul III — Florian Ciorcilă a cucerit medalia de argint, iar Nicolae Martinescu s-a întors de la Toledo cu o medalie de bronz...

Va ține pumnii strînși și la Balcaniadă...

Iată unul din procedeele tehnice care i-au adus faimă lui Jean Chirtop

C. CHIRIAC

Sub semnul lui „Willie"

De două săptămîni, de cînd au început „mondialele", spre marea bucurie a nevestelor, bărbații au devenit niște copii extraordinar de cuminți. Au dispărut ședințele care se prelungeau pînă seara tîrziu, nu mai există întîlniri nocturne cu prieteni — *„am băut și eu o bere cu șeful, ce vrei, am fost obligat"*. Nu mai există nimic important care să poată reține după-amiaza bărbații în oraș. Puțin somn — *„deh, la meci trebuie să fii odihnit"* — apoi ora mult așteptată: legătura cu Londra, Liverpool sau Manchester... Soțiile sînt fericite. Una dintre ele împărtășește unei prietene satisfacția: *„Așa fotbal mai zic și eu. Moral și educativ, că ne ține bărbații acasă"*.

★

Colocatarii Popescu și Georgescu sînt certați de mulți ani. De cinci, de șase, de cînd... nici ei nu mai țin minte. Totul a pornit de la pisica lui Popescu, care a călcat niște panseluțe. Intre timp, pisica a decedat, panseluțele au fost inlocuite cu gura leului. Dar cearta a rămas. Popescu are un „Cosmos" nou, tubul televizorului lui Georgescu e uzat. Și într-o seară, cînd juca Brazilia, înebunit că iar va pierde — ca în meciul cu Anglia — șutul lui Pele, bătu timid la ușa lui Popescu.

— Nu vă supărați, numai astă-seară, știți... televizorul meu e cam stricat.

— Cum să nu, cu plăcere...

Altfel vezi un meci în doi! Popeasca a pus de cafea și minunea împăcării s-a intimplat. Numai că nu s-a prea auzit vocea crainicului. Ce vreți, atîtea aveau să-și spună Popeasca și Georgeasca.

★

Și cîte mai sînt încă.

MARIAN SANDU

Testamentul lui Ebbe Schwartz

Recent, s-a deschis testamentul lui Ebbe Schwartz, fostul președinte al U.E.F.A. Printre moștenitorii săi figurează și.. Federația daneză de fotbal, căreia Ebbe Schwartz i-a lăsat frumoasa sumă de 80 000 de dolari.

SPORTIVII ȘI VARA

Cielistul

Pe arșița nesuferită,
Cer federației pe față
Ca-n orice cupă oferită
Să pună... apă de la gheață.

Polistul

Ziua e tot mai toridă
Și de-aceea, mă-nțelegi,
Eu regret că o partidă
Nu durează ore-ntregi.

Boxerul

Cînd ies la plimbare
Umbra o tot caut,
Că arșița mare
Mă face knockaut.

Șahistul

La concurs e o căldură
Că mai-mai să mă usuc.
Și-aș da caii și o tură
Pentru... un pahar de suc.

V. D. POPA

Un învățător și șapte elevi — 1540 km pe bicicletă

Din Baia Mare a sosit ieri o ilustrată. Expeditor: învățătorul F. Acațiu din comuna Micfalău, regiunea Brașov. Alături de semnătura energică și experimentată a tov. Acațiu se mai aflau încă alte șapte ceva mai... timide. Nu e de mirare. Sînt ale elevilor care-l însoțesc în excursie pe învățător. Toate bune, veți spune. Și-au luat oamenii „bilet în circuit" și vizitează orașe, locuri istorice, uzine și fabrici ridicate în ultimii ani. Ce este ieșit din comun în aceasta acum, cînd mii și mii de oameni fac același lucru?

Dacă ne veți mai îngădui o clipă dragi cititori, vom scoate la iveală și neobișnuitul. Invățătorul F. Acațiu a plecat — ca și anul trecut — în excursie cu cei mai buni elevi ai săi la învățătură. Dar nu cu trenul ci cu... bicicletele. Așadar, o excursie cicloturistică de proporții. Pe itinerarul celor 17 zile de drumeție, se află o mulțime de locuri interesante despărțite — prima de ultima — de 1 540 km! Este o performanță sportivă demnă de semnalat și de... urmat. S-ar putea ca unul din cei „șapte pitici" ai învățătorului Acațiu să devină, în anii viitori, un „gigant al șoselelor". Cicloturismul este și un mijloc, o poartă, am spune, de intrare în arena ciclismului. Și cum de la această vîrstă fragedă băieții din Micfalău au mii de kilometri la activ, nimic nu este imposibil.

Astăzi, cînd apar aceste rînduri, învățătorul F. Acațiu se află cu elevii săi la Lugoj. Ei mai au de parcurs încă 489 km. Să le urăm în continuare drum bun și petrecere frumoasă!

H. N.

Știați că...

... Edward Betchley, care a devenit celebru... furînd Cupa „Jules Rimet", a fost judecat zilele trecute? El a fost condamnat pentru acest lucru la 2 ani închisoare.

... federația engleză de fotbal a promis cîte 1 000 de lire sterline fiecăruia din cei 22 de jucători care alcătuiesc lotul englez, în cazul cînd cîștigă campionatul mondial? Numai să nu fie nevoie să se laude peste 2 săptămîni cu... economiile făcute!

...la 45 de ani, renumitul fondist francez Allain Mimoun a realizat într-o cursă pe 10 000 de metri un timp mai bun decît în anul... 1949, cînd a cucerit primul titlu pe această distanță? Iată cele două timpuri: 30:16,8 în 1966; 31:21,0 în 1949.

TURISM

● *Turismul e un sport admirabil: bucură ochiul, îmbogățește sufletul, aduce un plus de sănătate și un minus de... grăsime.*

● E plăcut să privești piscul unui munte. Dar e și mai plăcut să privești DE PE piscul unui munte.

● *Cînd porniți pe potecile munților, sînt recomandabili bocanci cu cui (în exterior), nu pantofi cu toc... cui.*

● Gospodarul adevărat își face iarna car și vara sanie. Turistul adevărat își face... excursiile și vara și iarna...

● *N-o luați la goană, oricît ar fi de ademenitor, la coborîre. Nu întotdeauna se găsește un copac amabil care să vă întindă o... cracă de ajutor.*

● Deși foarte mică, floarea de colț este un monument al naturii. Dacă o întîlniți, ascultați-mi sfatul și n-o rupeți. Altfel riscați să deveniți și dv. un monument.. de nepăsare.

● *Nu-ți încărca rucsacul cu o mie de nimicuri. Nimic nu atîrnă în spinare mai greu decît... nimicurile.*

● Cînd, după ore de urcuș, ai ajuns pe vîrful muntelui, performanța e dublă: ești „la înălțime" și la propriu și la figurat...

M. BONDA

POȘTA MAGAZIN • Poșta Magazin • POȘTA MAGAZIN

TONY VRONDU, BRĂILA. — Poezia dedicată echipei Siderurgistul este destul de slăbuță. Și așa sînt amărîți oamenii. De ce să-i amărîm și mai mult?

MIHAI PANȚÎRU, BRAȘOV. Suporterii nu se dezmint! Țin minte și aniversările echipei favorite. Intr-adevăr, Steagul roșu va păși la toamnă în cel de al 10-lea campionat în categoria A. Iată locurile pe care le-a ocupat (mă mir că nu știți și asta!) în cele 9 ediții la care a participat pînă acum, începînd din 1957—58: 7, 7, 2, 5, 4, 4, 6, 4, 5. După cum vedeți, cea mai bună comportare a avut-o în ediția 1960—61, cîștigată de Steaua: locul 2.

DAN STANCIU, TÎRGOVIȘTE. — Pîrcălab s-a accidentat la ultimul meci de „Cupă" pe care l-a susținut Dinamo București. Actualmente este în plină refacere, la Techirghiol. Dacă plecați și dv. la mare, îi puteți cere un autograf. Numai să nu vă... dribleze!

ION ALEXANDRU, BUCUREȘTI. — Ați cîștigat pariul: Androvici, de la C.F.R. Timișoara, a jucat într-un timp la Steaua (C.C.A.).

N. STĂNESCU, BUZĂU. — Nu putem decît să regretăm confuzia făcută de corespondentul nostru, atribuindu-vă dv. o semnalizare pe care a făcut-o celălalt arbitru de linie, Moraru, la meciul de fotbal dintre Dinamo Obor și A.S.A. Sibiu. Am reținut și amănuntul de ordin fizic în legătură cu dv: *„eu port mustață, astfel că sînt ușor de identificat"*. Faptul că, de-acum înainte, veți putea fi ușor recunoscut de cronicari sper să constituie un avantaj și nu un... dezavantaj pentru dv.!

DUMITRU BIȘCA, CONSTANȚA. — Aveți un „film" pentru Jiul Petroșeni: *Reîntoarcerea din adîncuri.*

DICĂ IONESCU, BUCUREȘTI. — Să vedem și „spectacolele" dv: Siderurgistul Galați: *Privesc înapoi cu mînie.*

Rapid: *Iluzia fericirii.*

Politehnica Timișoara: *Ultimul tren din Gun Hill.*

ION BLÎNDU, BACĂU. — Nu avem o astfel de statistică, a scorurilor neobișnuite. Îmi amintesc însă că, într-un meci de Cupă, echipa Recolta Avîntul din Vatra Dornei a învins — după prelungiri — pe Dinamo Dorohoi cu... 9-8!

EMIL MUREȘAN, TURDA. — Echipa de volei Rapid a cîștigat de 3 ori (în 1961, 1962 și 1965) „Cupa Campionilor Europeni", intrînd astfel în posesia definitivă a trofeului. Începînd din 1966 a fost pusă în joc o nouă cupă, care a luat și ea drumul Bucureștiului, cu o mică schimbare însă: din raionul 16 Februarie s-a mutat în raionul 1 Mai, la Dinamo!

ION POSTAȘU
Ilustrații: N. CLAUDIU